

העלון טעון גניזה
עלון מס' 848
שבת בראשית
שנת תשפ"ז

ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינון חורי זצוק"ל, זי"ע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת

יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
חנניה בן אורלי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת בראשית

ירושלים	פלג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
7.31	5.07	5.39	6.49	7.31
תל אביב	5.09	5.56	6.51	7.28
חיפה	5.08	5.45	6.50	7.26
באר שבע	5.09	5.56	6.4	7.28

הפטרה: "מחר חודש"

ההלכה השבועית

הלכות שבת

דיני סעודות שבת: א. מי שאין לו ככר אחד הראוי לאכילה, אפשר לו לקחת חלב קפואה מהמקפיא, ואף על פי שאינה ראויה עתה לאכילה, כיון שאחר זמן מה היא תפשיר, חזיא לאצטרופי לככר הראוי לאכילה לקיים לחם משנה, כיון שלצורך לחם משנה, כיון לצורך לחם משנה הדין הוא שאין צריך לבצוע אלא מככר אחד, ויותר טוב לבקש משכנו הקרוב אליו, לשאול ממנו ככר לחם לצרפו לככר שלו לקיים לחם משנה.

ב. אם יש לו רק ככר אחד שלם, ושני חצאי ככר, יש לו לחברם על ידי קיסם (שאינו מוקצה), כדי שיראה שהוא שלם, וחזי לאצטרופי ללחם משנה. ואם אין לו אלא פרוסות לחם, יצרף שתי פרוסות במקום "לחם משנה".

ג. האוכל פת כסנין בשבת, אינו צריך לבצוע על שתי עוגות מן הפת כסנין, משום לחם משנה, כיון שאינו אלא אכילת ארעי, ולא חשיב לחם, ורק אם אוכל אכילת קבע מהפת כסנין (ע"ב דהרם), שחייב לברך עליו המוציא "לחם" מן הארץ, חייב לקיים לחם משנה ויברך יבצע על שתי עוגות כאחת ויאכל.

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

"יְהִי בְּהִיוֹתָם בְּשֻׁדָּה וַיָּקֶם קִין אֶל הָבֶל אָחִיו וַיְהַרְגֵהוּ" (בראשית ד' ח')

שנינו במשנה באבות (פ"ד מ"א) רבי אלעזר הקפר אומר הקנאה התאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם. אומרים חז"ל (הובא בענף עץ אבות) שכל הריגת הבל ע"י קין אחיו הוא בגלל מידת הקנאה שקין והבל נולדו, נולדו עימם תאומויות. עם קין נולדה תאומוה אחת ועם הבל נולדו שתי תאומויות ובזה קין נתקנא באחיו, ולכן הרגו כדי לירש את כל הארץ. והדברים מבילים שהרי מדובר פה בשני אחים שכל העולם שייך להם, כל הכדור על כל צדדיו שייך להם, וגם אם נגיד שאחד יקח מאה מדינות ישראל לשני שאר העולם. אבל כך עובדת מידת הקנאה, שהאדם לא מוכן שחברו יקבל יותר ממנו, אפילו לא קצת! וכך ראינו שבסוף קין הרג את הבל ועונשו היה שיהיה נע ונד בארץ, וה' שם לו קרן במצחו - אות קין. וע"ז זה בסופו של דבר נהרג, שהרי אמרו חז"ל שלמך היה עיוור ובנו - תובל קין היה מושכו ומנהיגו. פעם אחת ראה מרחוק את קין והיה נדמה לו מרחוק כמו חיה, לכן אמר לאביו, חיה אני רואה מרחוק. אביו משך בקשת והרגו. על כך אמרו חז"ל שהקנאה מוציאה את האדם מן העולם, שבסוף ע"י אותה אות קין שהיה לו במצחו - נהרג. ובל נחשוב שמידה רעה זו היא דווקא אצל רשעים או עמי ארצות שהרי כבר מצינו אצל דואג האדומי שהיה אביר הרועים, גדול הדור כפשוטו. שנתקנא בדוד מזה שראהו נכון דבר וגיבור חיל במלחמתה של תורה וה' עימו והלכה כמותו בכל מקום. והרי דואג האדומי היה בעצמו גדול הדור, עליו אמרו חז"ל שהוא היה ראש הסנהדרין וא"כ מה חסר לו עד כדי שכתוב בפסוק בשמואל אמר לשאול על דוד, הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי יודע נגן וגיבור חיל ואיש מלחמה ונכון דבר ואיש תואר וה' עימו, וחז"ל (סנהדרין צג) שכל הפסוק הזה לא אמרו דואג אלא בלשון הרע, בשביל שיתקנא בו שאול ואז יהרגהו. אלא מה, זו מידת הקנאה שאדם לא יכול לראות את חברו מצליח, ואף הוא מה היה בסופו שנטרד מן העולם שבזמן מיטתו נזדמנו לו שלושה מלאכים אחד ששייך כל תלמודו, אחד ששרף את נשמתו ואחד שפיזר עפרו. והדברים נוגעים לכל אחד ואחד מאיתנו מפני שהאחת הסיבות שלאחר אפליים שנה אנחנו עדיין מחכים ומצפים שאביו אב הרחמן ישוב אלינו בהמון רחמים, והוא לא בא בגלל מידת הקנאה ששרושה בנו וכפי שיעיד הסיפור הבא: הצדיק המפורסם רבי שמשון מיינה זצ"ל מקורב היה למלכות, בין השנים בעודו משוחח עם הקיסר, פנה אליו הלה בשאלה מתריסה, מדוע שקעו עם ישראל בגלות זמן כה רב, מה חטאו שנגרם להם צער זה, ענהו רבי שמשון, אין זאת אלא מחמת קנאה ושנאת חינו. הקיסר לא קיבל את התשובה, בחרונו הודיע כי אם לא תהיה בפי רבי שמשון תשובה נכונה עד שלושה ימים, ינקום בכל היהודים, באשר הם. כשמוע רבי שמשון את דברי הקיסר, הלך לביתו ועשה שאלת חלום, הודיעוהו משמים כי התשובה הראשונה היא נכונה ואמיתית, כל ישוב מדבריו הראשונים והקיסר עוד יאמין ויקבל את אשר השיבו. הימים היו ימי תחילת החורף, למחרת ירד במפתיע שלג כבד, מאחר ובימי שלג עז דרכן של חיות היער להתרוצץ ולחפש מחסה, יצא הקיסר עם פמלייתו ליער לצוד ציד, הפמליה המלכותית נכנסה מספר פרסאות למעבה היער, שם נפרדו איש מעל אחיו לחפש אחר חיות לצודן. הקיסר תעה בבנכי היער עד לעת ערב, אך בני חבורתו לא ידעו מזאת בחושבם כי הוא שב לארמונו. כאשר הלך ביער בחשכת הליל, הבחין ממרחק באור זויהה כי הוא קרוב לכפר השוכן בעבר הנחל. הצעיד הקיסר את סוסו לעבר האור עד שהגיע לנהר, שם פשט את מלבושיו וחצה אותו בשחיה, עלה מהנהר יחף כשהוא לבוש רק בכתונת ובמכנסיים, כך עבר בכפר מבית לבית אך איש לא פתח דלתו בשעת לילה מאוחרת זו. לבסוף מצא ערל אשר עדיין היה פתחו פתוח, כאשר ראהו נבהל ממנו, וחשש כי רוח או שד הוא וגרשו מעל פניו. אמר הקיסר אל ליבו, "אם אלך אל ערלים ינהגו בי כולם כמותו, אלך לאכסניית יהודי, בוודאי יעשה חסד עימי". הלך לבית אכסניה בבעלות יהודי אשר פתח לו הדלת והכניסו, אמרו לו מקום ללון, הרי הוא בריה של הקדוש ברוך הוא כשאר האנשים, היהודי למרות זאת עלינו לתת לו מקום ללון, הרי הוא בריה של הקדוש ברוך הוא כשאר האנשים, אחר ביקש הקיסר שיגישו לו צלוחית יי"ש עם עוגה, ומבוקשו ניתן לו. משסיים ביקש לנום על התנור באמרו כי קר לו עד מאד, והמארח הושיט לו את מעילו שיתכסה בו, אמרה לו אשתו פעם נוספת, הערל הזה יגנוב המעיל היקר ויברח, אך הוא השיב, לא אכבה את הנר, ולא אשן כל הלילה, ואכן השגיו זה האורח. בהשכמת הבוקר כאשר החל האיש לזמר תהילים שירות ותשבחות, שאלו הקיסר כמה פרסאות עד העיר. בקש האורח שיסכרו עבורו עגלה לנסיעה לוינה. ענה המארח, ברשותי עגלה קטנה וביכולתי להסיעך. אמר, כן אסע עמך, נקוב לי שכרך, המארח דרש סכום כל שהוא, והקיסר הסכים בתנאי שישאיל לו את מעילו להתכסות מפני צינת הדרך. אמרה לו אשתו, עוד תראה עד כמה צדקתי באזהרתי, האורח הערל יהרוג אותך בדרך, יטול המעיל, ואף לא ישלם עבורו היי"ש והעוגה שקיבל בביתנו, אך הוא לא שעה לדבריה. כבואם העירה שאל האיש את הקיסר להיכן לנסוע, והוא ענה, לחצר המלך. חשש העגלון ואמר, הלוא יענישו אותנו אם נעצור שם, ענהו הקיסר, אל תירא ואל תחת, אני אחראי על שלומך. הגיעו השניים עד לפני שער המלך, שם זינק המלך מהעגלה ונס לתוככי הארמון כשהוא לבוש במעיל היקר בלבד, טרם יבחינו בו עבדיו...בני ביתו צהלו לראותו, ואילו האיש בעל העגלה, נותר עומד לבדו בחוף בפחד ובאימה, בראשו כבר חלף הרהור כי אכן צדקו בני ביתו, האורח נעלם עם מעילו, ואילו הוא אינו יודע כיצד יחלץ מהרפתקאה זו. לפתע ניגשו אליו שומרי הארמון והודיעוהו כי הקיסר פקד להביאו לפניו.

המשך בעמ' הבא

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyinon.org או הכנסו ל- www.hasdeyinon.org או בואצפ: 050-9580500

תוסיף לכתוב עוד 'פרשיה'? למה לא תקבל עוד כמה מאות דולר? הרי תבוא קצת רווחה להכנסה שלנו?" אלא שלייבל ראה בויתור על סדרי לימודיו - הפסד גדול יותר. **"הקב"ה הקציב לי בתחילת השנה חבית יין ממנו אשתה במהלך השנה", היו דבריו אמונה, "הברז שדרכו אני שותה, הם ארבעת שעות העבודה בבוקר. מה את רוצה? שאתקין ברז נוסף בחבית?" שאוסיף שעות אחר הצהריים ובערב? הרי בכך היין יכלה יותר מהר, יחסר לי לאחר מכן, זה לא שאני שואב עכשיו יותר הרבה יין...".** כאלה הוא דבריו המבטאים את אמונתו התמידית שאת שנקצב לו - יקבל בכל מקרה, ולא תועיל או תגרע כל הוספה בשעות העבודה. הנה שורות מפי אחד הבנים: "כאשר החברים סיפורו שהוצאו הון עתק לרופא שיניים וכדו', שמתי לב שאצלנו בעצם מעולם לא קרה" דבר הזה משום מה לא נזקקנו לרופא שיניים. הרהרתי לעצמי שכנראה יש אנשים שעובדים יותר מדי, יש להם כסף שצריך להילקח מהם, הקב"ה לוקח אותם לרופא שיתנו לו את הכסף שלא שלהם. שחתי זאת לאמא, גם היא הודתה שמשום-מה הרבה הוצאות מיותרות נחסכות בבית הזה...". "כאשר בגרת והייתי לחתן", מספר הבכור, "הרחיב עמי אבא בשיחה על קו החשיבה שלו. היה נראה לי שהוא מעוניין כמו להתנצל בפני על כך שכל השמחה אצלנו נחגגה בצניעותית, שלא כמו שראיתי אצל הרבה מחברי. כך אמר: 'ראה, להקב"ה יש אפשרות לתת ולתת ללא גבול. ידו מלאה ורחבה ואין גבול למתנתו. אלא שחפץ הוא שאנו נשתדל. אני יוצא ידי חובת ההשתדלות שלי בארבע שעות העבודה שלי מדי בוקר. ברוך השם יש כדי פרנסה. ברוך השם איש מאיתנו לא סבל מעולם חרפת רעב או מחסור. 'תחושתי היא ככלות ארבעת השעות - שאיני מסוגל עוד להמשיך, פיזית ונפשית. אוהב אני ללמוד, ברוך השם יש לי את סדרי הלימוד שלי זה שנים, הם מרכיבים מאד חיוניים וחשובים בחיי וחיותי. משום כך מעודי הייתי שלם בלי

בי עם הצעד הזה. כיום, בהגיע עת השאת הילדים, מדובר על עלויות יותר גבוהות ומשום כך איננו מפריזים במתנות ובמתנות שבהוצאות כלל השמחה..." איכפת היה לי על עצם ההתנצלות. אהבת נפש בבית, טובה היתה לי תורת פיו מאלפי חתונות זהב וכסף. אמרתי לו כי אוהב אני את הצניעות, כמוה אנהג אף אני בביתי בע"ה, וכי אני מודה לו על שהנחיל לי את מידת ההסתפקות. ראיתי שהקלתי עליו בכך שהבנתי אותו. לאחר חתונתי קבעתי שלושה שיעורים פרטיים עם ילדים ובחורים. הכנסת זו, בנוסף על הכנסת הכולל, גרמה לי שאוכל לעמוד בתשלום שכירות דירתי וכן בשאר ההוצאות. כמוני נהגו שאר אחי. ראינו לזכות להפחית את עול ההוצאות מכתפיו של אבא. הכל טוב היה ויפה, עד שהגיע חיים - עובדיה, בנו השישי של לייבל, לפרקו. חיים - עובדיה מוגבל היה מלידה במוגבלות גופנית כלשהי שגרמה לו גם למוגבלות לימודית. אף אם במהלך השנים הצליח חיים - עובדיה להשתלב איכשהו בזרם, אך בהגיעו לפרקו היוותה מוגבלותו בעיה.

המשך בשבוע הבא אי"ה

הוא היה סופר סת"ם, לייבל מידענו. מטובי הסופרים שיש בהם יראת שמים, מן המשובחים שבהם בעלי הייחודיות. עמל היה לייבל על כל תיבה, על כל אות, על כל תג. בכתיבה איטית הוציא מתחת ידו שורה אחר שורה, שורה אחר שורה, וכל אחת צחה ומרהיבה ביופיה ובהידורה. ביקוש רב היה ל'פרשיות' שלו, שמועות סיפרו כי גם גדולי ישראל נמנים על לקוחותיו, אלא שבכדי לקבל פרשיות מכתב ידו של לייבל, היה על המזמינים להמתין זמן רב. מעבר לכתיבה האיטית, היו מעטות השעות שהקדיש לייבל לכתיבה. לא אהב להילחץ, לא אהב לכתוב בחופזה. התור היה ארוך, ללייבל היה זמן. זה הממרה - יוכל להזמין אצל מאות סופרים אחרים, לא ביקש מאיש להגיע דווקא אליו. זה שהגיע - יבורך וימתין. מגיע היה אל הקלף בתשע בבוקר, אחר תפילה וקביעות 'דף היומי'. ארבע שעות ישב וכתב, עד אחת בצהריים. סעד ונח קמעא, יצא ל'מנחה' ומשם לבית המדרש הסמוך לביתו, שם המתין לו החברותא, חברו המכנה כמגיד שיעור בשיעור גבוה בישיבה קטנה. בדיוק אחד כזה צריך היה לייבל. ישבו ולמדו שלוש שעות מלאות טעם ועומק, חרגו לרוב ממסגרת שלושת השעות. אלו היו שעות גן העדן של לייבל. אחרי מעריב הגיע אל בית המדרש בנו של לייבל, מה'חדר'. שוחח עמו על הנעשה בכיתה, עברו ביחד על חומר הלימודים היומי, כך עמד לייבל על רמת ההקשבה של יקירו. נהג כך עם כל הילדים, גם עם אלה היותר מבוגרים, כיום אברכים מצוינים. בערך בשמונה היה לייבל מגיע הביתה, שווה שעה נעימה עם הבנים והבנות, עמם בעיסוקיהם. בתשע וחצי קיבל לייבל בביתו את ר' שכנא, בעל המכולת, גם הוא יהודי תלמיד חכם. שיעור קבוע להם, מזה שנים, ב'טור' ו'שולחן ערוך' לרוב היה השיעור מסתיים באחת עשרה. זו הייתה השעה בה סיים לייבל את יומו. את כל מזמיני ה'פרשיות' מזמין הוא לשעה זו. אבל אם לא היה בא איש - יכל היה לשבת עם שכנא גם עד חצות. הילדים ידעו כי חביב שיעור זה על לייבל כבבת עין. כמעט לא קרה שהשיעור בטל. לייבל אינו מרבה ללכת לחתונות. גם את שידוך בניו חגג לייבל בגבול הזמנים שלפני תשע וחצי בערב. בשש וחצי בבוקר, טרם עזב לייבל לתפילת שחרית, יושב היה בביתו עם כוס קפה, רבע שעה בלימוד חומש ורש"י. לאחר התפילה הקדיש 'לדף' כשלושת רבעי שעה. כך בקביעות במשך שנים רבות. עקבי היה כשעון אורלוגין, נאמן לסדריו ושומר על קביעותם יום אחר יום. אכן, בית טוב היה זה. שמונת ילדיו של לייבל - שקטי אופי היו, כמוהו. משהו קרן ממנו על כל בני הבית. פרנסה? הייתה. היו 'פרשיות' שכתב לייבל בכדי לפרנס בית באופן מינימלי, אם כי לא בית הרחבה. אישתו תמיד קוננה על כך שיש בבית הרבה רהיטים שיש צורך להחליפם בחדשים, מרבה היתה לבקש מלייבל כי יוסיף שעות על ארבעת שעות כתיבתו - אך לייבל לא אבה לוותר על רגע משעות לימודיו. ילדים הלכו ונשתדכו בזה אחר זה, והיא טענה שהרבה דברים טובים יורדים מהפרק אך ורק משום שלייבל אינו יכול לתת הרבה "תכתוב עוד קצת אחר הצהריים... עוד קצת בערב... במקום לשבת שלוש וחצי שעות עם החברותא, במקום להאריך עם שכנא עד אמצע הלילה - למה לא

המשך מטעמים לשולחן: בראותו שמכניסים אותו לבית המלך התיירא ביותר. הוא הובא לפני המלך ששאלו, האם הינך מכירני, ענה האיש ואמר, לא ראיתי את הוד מעלתו מעודי עד היום הזה. אמר הקיסר, אבל אנוכי מכירך היטב, אפילו את כליך ומטלטליך, ותאר בפרוטרוט כיצד נראה ביתו וכל אשר בו, ענהו האיש, אכן, אין חכם כחכמת המלך, יודע הוא את הנעשה בחדרי הבית של כל בן כפר מנתיניו. אמר לו המלך הלא תכירני, אמש הגעתי לביתך והחיית אותי, הוא סיפר את אשר עבר עליו באוזני שריו ויועציו, כיצד נעלו הנוכרים את הדלתות בעדו ורק יהודי זה הכניסו לצל קורתו והחיהו, שאלו המלך, עתה אמור כמה מגיע לך עבור היי"ש והעוגה ובעד שכר עגלה, וערך עמו חשבון. אחר הוסיף הקיסר, ועתה מה שאלתך ובקשתך עבור הטובה שעשית עימדי. שתק היהודי ולא השיב, שאלו, הכי רצונך בעשרה מטבעות כסף, והוא החריש. אמר, אולי חמישים, מאה, והוא ממשיך בשתיקתו. המלך שחפץ היה כי מארחו ישמח במתנתו המשיך ואמר, אולי אלף או מאה אלפים מטבעות כסף, משסבור היה כי הלה עדיין לא מתרצה אמר, אולי רצונך באחוזה עם שדות וכרמים, משלא ענה הודיעוהו נחרצות, אם אינך מסכים לקבל המתנות שברצון המלך להעניק, נשלם לך כפי החשבון המגיע לך ולא יותר. ענה האיש, כל זה איננו שווה לי כנגד הטובה שרצוני שאדוני המלך יעשה עבורי, יש יהודי שמתגורר בכפר הסמוך לכפרי בשם ראובן, אשר מידי שבוע מגיע לכפרי לרכוש סחורות עורות ושאר עניינים והוא מתחרה עימי, יפקוד עליו המלך שלא יבוא עוד מעתה ועד עולם לכפרי לקנות סחורה. כאשר שמע המלך את דבריו אמר, עתה רואה אני כי אמת דבר רבי שמשון, הקנאה והשנאה שוררות בקרב בני ישראל, אכן גדולות עד מאד, הוא קרא לרבי שמשון והודה לדבריו, אחר ערך את חשבונו של מצילו והוסיף להעניק לו מתנות רבות ויקרות, וילך הלה לדרכו לשלום.

ח.מ.

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

רציתי לחזק אתכם ולהודות לכם מכל הלב. בשנה שעברה, בערב יום כיפור, עשיתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" עבור שני הבנים שלי וביקשתי שיתפללו עליהם. במשך שבע שנים הם לא דיברו זה עם זה, בעקבות מריבה שהחלה עוד בנעוריהם. התפללנו, קיוונו ולא איבדנו את האמונה. והנה, בחסדי שמים, אחרי שבע שנים זכינו לראות את הישועה הגדולה - הבנים שלי השלימו וחזרו לדבר זה עם זה! אין מילים לתאר את ההתרגשות והשמחה. אני מודה לכם מעומק הלב על התפילות, על הזכות ועל כל החיזוק. יישר כוח גדול! יהי רצון שכל תפילות עם ישראל יתקבלו ברחמים וברצון, ושנזכה כולנו לבשורות טובות, לישועות ולניסים. אמן!

בעילום שם

אתמול הזמנתי ב"חסדי ינון" "פדיון נפש" לנכד שלי, לקראת הבדיקה החשובה שהייתה אמורה להיות היום. לפני כמה חודשים הוא שבר את היד, והיה חשש לפגיעה בעצם הגדילה. הנכד חיכה מאוד לבדיקה וביקש ממני: "סבתא, אחרי שהכול יהיה בסדר, תבטיחי לי שתפרסמו בעלון את הסיפור!" והיום, בחסדי שמים, קיבלנו את הבשורה המשמחת: הבדיקה תקינה והכול בסדר! הבטחתי לו שנפרסם, וכעת אנחנו שמחים לקיים את הבטחתנו ולהודות לה' יתברך על החסד הגדול. תודה לה' ולשליחיו הנאמנים. ישתבח שמו לעד!

בעילום שם

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיו וקשוננו שמר מצוות נפשו (פסדו, כ"א ב"ט)

מקדש שני חרב מפני חטא לשון הרע

"מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים, מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם, ללמדך" ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות: עבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים. [ומקשה הגמרא] ובמקדש ראשון לא הוה ביה שנאת חנם והא כתיב "מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך" ואמר ר' אלעזר אלו בני אדם שאוכלין ושוותין זה עם זה, ודוקרין זה את זה בחרבות שבלשונם? ההיא בנשיאי ישראל הואי" (גמרא יומא ט:)

אמרת הצדיק

אדם צריך לדעת שהוא עולם קטן, וכל מה שנעשה בעולם נברא גם בו!
ר' צדוק הכהן מלובלין

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

הבת שלי עמדה בפני תקופה לא פשוטה של מבחנים בראיית חשבון, הלחץ מאד גדול, וההשקעה גדולה. במשך כל התקופה עשינו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ובחסדי שמים, היא הצליחה לעבור את כל המבחנים בהצלחה! אנחנו מודים לה' על הסיעתא דשמיא. "אברכה את ה' בכל עת, תמיד תהלתו בפי"

ג.א.

הבן לא מצא את עצמו בשידוכים, היה לו מן פחד מחתונה, אבל מצא בחורה טובה ב"ה, וזה התקדם יפה ואז הוא נכנס שוב להתלבטויות. התקשרתי ל"חסדי ינון" והזמנתי לו "פדיון נפש" ובסיעתא דשמיא, אחרי החגים, החתונה...לאחר הפדיון נפתח לו הרצון להתחתן... שזכיו הרבים יעמוד לזכותו ויהיה להם בניין עדי עד בע"ה. תודה לשם יתברך! שירבו שמחות בישראל...

ב"ש

אישתי אושפזה בבית חולים במשך עשרים יום, היא לא יכלה לזוז מרוב כאבים והרופאים לא מצאו מה יש לה. בצר לנו החלטנו לעבור לבית חולים אחר, אולי שם ימצאו מה יש לה. אבל גם שם לא מצאו כלום, אז נזכרתי ב"פדיון נפש" של "חסדי ינון", לא יודע איך לא חשבנו על זה קודם... אחרי יומיים שעשו לה את "הפדיון נפש" סוף סוף מצאו מה יש לה, ואחרי טיפול השתחררה מהבית חולים... תודה לבורא עולם, רופא כל בשר ומפליא לעשות...

בעילום שם

בס"ד

מטבע הישועות
שר - הצדיק

לפרטים בקו הישועות
1700-720-500

"יש הקונה את עולמו בעלון אחד"

היה שותף
לזיכוי הרבים באיזור מגורין

לפרטים: 1700-720-500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

באחד הימים נכנס בחור ישיבה אל רבו ואמר: "כבוד מורי ורבי, החלטתי לעזוב את הישיבה ולחפש את עצמי במקומות אחרים, קצת לראות עולם, ללמוד מקצוע ועוד כהנה וכהנה. אני מבקש ממך ברכה להמשך דרכי ומכתב בו אקרא מידי פעם ואתחזק". ברכו הרב וכתב לו מכתב התחזקות להמשך הדרך. לקח התלמיד את המכתב, פתח אותו ונדהם לגלות שרשומות בו ארבע אותיות... מ"י בתחילת הדף ו- מ"י בסוף הדף... מופתע מעט שאל את רבו: "ביקשתי מכתב התחזקות ואתה כתבת לי שתי אותיות למעלה ושתיים למטה, וכל הדף ריק... אני לא מבין את כבודו". הסביר לו הרב: "שתי האותיות מ"י הכתובות למעלה הן ראשי התיבות - 'מעשיך יקרבוך', ושתי האותיות מ"י למטה הן ראשי התיבות - 'מעשיך ירחקוך' ובאמצע הדף ריק, אתה הוא המחליט מה יהיה כתוב בו, האם מעשיך יקרבוך אותך לבורא או חלילה ירחקוך אותך ממנו... אתה תכתוב לעצמך את חייך..." אמר רבינו בחיי בספרו "חובות הלבבות": "הימים הם גליונות, כתוב עליהם מה שרצונך שיקריאו לפניך לעתיד לבוא..." כשכל אחד מאיתנו נולד הביאו לו ספר בו יש התחלה וסוף אך באמצעו הוא ריק מתוכן, בכל לילה עולה נשמתו של האדם וחותרת על מה שפעלה באותו היום, ובכך ממלא האדם את ספרו, כל יום דף אחד. לאחר מאה ועשרים שנה פותחים לו את הספר שהוא בעצמו כתב וחתם עליו ומקריאים לו אותו... איזו הנאה תהיה לאדם שמילא את ספרו במצוות ומעשים טובים, עזרה ופרגונים, צדקה ושיעורי תורה, ואיזו בושה תהיה לאדם שיקריאו לפניו את מעשיו הפחות טובים, את הלשון הרע שדיבר, את הגזלות והשקרים שלו... כל אדם יכול למלא את ספרו ביהלומים, כל שעליו לעשות הוא עוד שימת לב קטנה, עוד הימנעות מעבירה, עוד מצווה, עוד דרך ארץ. ועוד... יש לנו לזכור דבר חשוב ומשמח - גם אם ספרך לא נוצץ כל-כך, בהרהור תשובה אחד אתה יכול למרק את כל ספרך ולעשותו נוצץ ומאיר. זכור! את הספר שלך רק אתה כותב, תכתוב בו את מה שאתה רוצה שלעתיד לבוא יקריאו לפניך...

רון קרית

שו"ת הלכתי מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: האם מותר לספור אנשים בהרהור בלא דיבור בפה?

תשובה: מותר. מקור: יומא כב. מרן אברהם א"ח סימן קנו ס"ק ב.

שאלה: אדם המסתפק באמצע סעודתו אם נטל ידיו בתחילת הסעודה, האם מותר לו להמשיך לאכול או שחייב ליטול ידים מספק?

תשובה: יכול להמשיך לאכול, אך אם יש מים בקרבת מקום עדיף שיטול ידיו מספק. מקור: שו"ע סימן קס סעיף יא. הטעם שלכתחילה יש ליטול ידים שנית הוא עפ"י דעת הראב"ד המובאת בשו"ע שצריך להוציא עצמו מן הספק. וכן כתב במשנ"ב (שם ס"ק נב) שנכון להדר אחר מים דקשה לעניות.

שאלה: האם מברכים 'על נטילת ידים' לפני הניגוב או לאחריו?

תשובה: מברכים אחרי הנטילה קודם הניגוב. מקור: שו"ע סימן קכח סעיף יא. כף החיים ס"ק יח.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

"ועשו לי מקדש – ושכנתי בתוכם"

חסדי ינון
מזניקם באהבה

"בשעה טובה ומוצלחת, ב"חסדי ינון" נפתח בימים אלו בית מדרש

ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחד-פעמית! להיות שותפים בהקמה -

ניתן להקדיש ולהנציח:

לעילוי נשמת | לרפואה שלמה | להצלת המשפחה | ארון חתן | ספסלים | סטנדרים | ספרי קודש | שולחנות

כל תרומה נדבך נוסף בבניין מקדש מעט, במיוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:

1700-720-500 ☎ 050-9580500

או חשב' 3640582-בנק הדואר 09- סניף 01 (נא לציין עבור מה)

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות ובבהירות (הרה"ג עמרם פריד שליט"א)

או באתר:
www.hasdeyinon.org

זו הפעם הראשונה בהסטוריה שהפך ספר יקר זה של רבנו בחיי זיע"א להיות מונגש לכל בר בי רב דחד יומא (הרה"ג יצחק ברדא שליט"א)

לרכישה ב"חסדי ינון":
1700-720-500

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

